

Wat maakt drummers zo bijzonder? (column)

Ik ken géén beroepsgroep die zo verzot is op hun instrument als drummers. Die obsessie voor gekleurde trommels, glimmende standaards en koperen bekkens begint al op jonge leeftijd. Waarschijnlijk omdat het zo stoer is, je het ongebreideld kunt uitbreiden en behalve er hard op slaan, uren naar kunt kijken. Drummers zijn net als motorrijders: veel lawaai en altijd aan het sleutelen. Je ruikt de geur van olie en koperpoets. Net als bikers zijn drummers altijd aan het experimenteren: andere samenstelling, ander merk, stokken, vellen, meer chroom; **nooit is het genoeg, nooit is het klaar.**

Gitaristen doen daar overigens niet veel voor onder met hun felgekleurde planken, versterkers en pedaalkakken, maar toch anders, te gelikt en te aanstellerig. Die moeten ook altijd vooraan staan in hun strakke pakjes zwaaiend met hun lange blonde manen. Drummers niet, die hebben dat ook helemaal niet nodig; hun instrumentarium is al ontzagwekkend genoeg. Zeker wanneer zij - gehuld in zwart of wit hemdje - ons hun kunsten tonen: pure oerdrift; je ruikt de testosteron! **De mooiste vrouwen bleven in mijn bandtijd ook altijd aan een drummer kleven.**

Drummen blijft een mannending. Het gaat ook altijd over maten: aantal houtringen, koperlegeringen en inches. Wie heeft de grootse? Mijn ride is wel 20 inch. Oh, die van mij 22! Maar ik heb wel drie basdrums, acht toms en twintig bekkens. Merken zijn eveneens belangrijk: Tama klinkt echt anders dan Pearl, Ludwig anders dan Yamaha en Sonor weer anders dan Premier, Gretsch of Slingerland. Dan heb je nog vellen in wit of doorschijnend en bekkens in alle soorten, maten en prijzen. Je houdt van Paiste, Zildjian of van Sabian; de rest is voor losers. En stokken: berken of toch liever kersenhout?

Bij mij was dat niet anders, behalve dat wij op een etage woonden en sinds mijn aanschaf van een tweedehands snaredrum en hi-hat de buien al begonnen te klagen en ik noodgedwongen op gitaar ben overgestapt: saai! Die obsessie voor drums is altijd gebleven. Ik wist het vlammetje brandende te houden door mij af en toe te verlekken aan zo'n glossy magazine vol drumspul. En ik bekeek alles op YouTube van Steve Gadd, Simon Phillips tot Dave Weckl: WOW! Jaren geleden kocht ik een elektronische variant van Chinese makelij (ik woon nog altijd op een etage). **Die set voldeed totaal niet aan mijn romantische beeld van chroom, hout en koper; de klank niet, de geur niet, het gevoel niet.**

Totdat Pearl met haar driedelige Midtown kwam en Zildjian met bekkens vol kleine gaatjes, wat zorgt voor 75% minder volume maar met dezelfde "touche en feel" als een reguliere set. Super voor in kleine studio, kroeg, oefenruimte of... thuis. Nu kan ik dankzij dempmatten van Evans héél genuanceerd spelen. Mijn setje kan ook flink brullen als het moet, man, wat een geluid! Daar heb je dan wel weer normale bekkens bij nodig om het geheel in balans te houden; dus trek je portemonnee maar open! Behalve vreugde levert dit uitgestelde bezit mij niet meer op. Géén schnabbels en géén hijgerige vrouwen meer; nee, daarvoor ben ik inmiddels echt te oud.

Dordrecht, 13 april 2021, Hans Erkens voor Luie Groente